

El catàleg de Bertrana treu a la llum 60 obres inèdites

■ L'MD'A publica un llibre de referència sobre la faceta artística de l'escriptor que documenta totes les obres localitzades fins ara ■ Es crearà una versió digital per incorporar-hi noves troballes

Carme Clusellas, Carles Ribas, Oriol Ponsatí-Murlà i Cristina Ribot Bayé, ahir a l'exposició 'Prudenci Bertrana, pintor', al Museu d'Art de Girona ■ JOAN SABATER

Eva Vázquez
GIRONA

“La vida sense art fora una vida morta, una vida freda, grisa, una vida melangiosa, d'enyorança inabordable”, escrivia Prudenci Bertrana amb la seva fúria commovedora. Per això resultava tan incomprendible que hagués claudicat tan d'hora i que la seva capsa de pintures, aquella “joguina terrible”, hagués quedat abandonada en un racó, com el testimoni d'una promesa i d'un fra-

càs irreparables. L'exposició *Prudenci Bertrana, pintor*, que el Museu d'Art de Girona clausura avui havent rebut més d'11.000 visitants, ha contribuït a desfer el malentès del pintor que ja no pinta, o de l'escriptor que renega de la pintura, o de l'artista forçat a triar entre dos amors. El catàleg presentat ahir posa de manifest, al contrari, que l'impuls de pintar va ser present no només al llarg de tota la vida de Bertrana, sinó també en quasi totes

les pàgines que va escriure, com taques de molsa.

Els resultats de la recerca impulsada amb motiu de l'exposició, la més completa organitzada fins ara sobre el Bertrana pintor, han sorprès els seus mateixos responsables, des de Carme Clusellas, directora de l'MD'A i comissària del projecte, fins a Cristina Ribot Bayé, documentalista i coordinadora científica del catàleg, que va adonar-se aviat que la faceta artística de Bertrana no s'acabava amb la se-

La cultura: un acte de resistència

Quan es dirigia cap al museu, el comissari de l'Any Bertrana, Oriol Ponsatí-Murlà, va topar-se amb algú que va qüestionar que en un moment com el present acudís a un acte cultural. Per Ponsatí-Murlà no hi havia contradicció: “Ser avui aquí és com ser en una escola per evitar que la precintin, perquè això també és un acte de resistència, tenint en compte que el món de la cultura ha de tirar endavant sense ni un cèntim des de fa dues setmanes perquè algú ha ficat la mà a la caixa i l'ha buidada.” En aquest context “inqualificable”, va dir, continuar treballant és una prova que “la nostra cultura no es posa damunt la taula de negociació”. El regidor de Cultura, Carles Ribas, va assentir afirmant que privar un país de cultura és un “atemptat a la democràcia, a la llibertat i a l'esperit crític”.

vant sense ni un cèntim des de fa dues setmanes perquè algú ha ficat la mà a la caixa i l'ha buidada.” En aquest context “inqualificable”, va dir, continuar treballant és una prova que “la nostra cultura no es posa damunt la taula de negociació”. El regidor de Cultura, Carles Ribas, va assentir afirmant que privar un país de cultura és un “atemptat a la democràcia, a la llibertat i a l'esperit crític”.

va dedicació a l'escriptura, sinó que emergia amb una urgència renovada als anys trenta, sobretot en contacte amb el paisatge del Berguedà. “No sé ni com ha anat, però hem tret a la llum unes seixanta obres noves”, va dir la historiadora de l'art, que ha dedicat quatre mesos intensius a estirar fils, a les hemeroteques, a col·leccions particulars i museus, que permetessin localitzar el màxim de pintures i dibuixos de Bertrana en una investigació que Clusellas va qualificar de “detectivesca”.

El llibre presentat ahir, de 188 pàgines, és doncs el catàleg raonat de tota l'obra coneguda del pintor, més nombrosa del que s'ha pogut veure a l'exposició, ja que algunes peces van ser localitzades un cop ja inaugurada, i dues més, quan el catàleg ja estava imprès. Per tal d'afavorir més incorporacions i actualitzacions de la feina feta, Clusellas va anunciar el projecte de digitalitzar tota la documentació aplegada en el llibre per poder-hi anant incorporant noves referències. En el catàleg, hi han col·laborat una vintena d'autors, cada un dels quals ha contribuït a obrir noves perspectives en l'estudi de la vessant artística de Bertrana, més enllà de la seva dedicació als retrats d'encàrrec i als temes paisatgístics. Vuit dels articles recollits tracen, a més, un itinerari geogràfic pels llocs que més van influir-lo, des dels ja coneguts de Girona, Tordera o el Berguedà, a d'altres més inesperats, com l'Empordà, la Selva, la Cerdanya, el Vallès, Olot i Barcelona. El pròxim 28 d'octubre, el Museu d'Història inaugurarà una altra exposició sobre els Bertrana, pare i filla. ■

El Caixaforum invita a pensar els reptes de l'era digital en un cicle

Redacció
GIRONA

L'obra Social de La Caixa ha programat per aquesta tardor un cicle de conferències al Caixaforum Girona que proposa reflexionar sobre les tensions del que ja es coneix com l'era digital. En col·laboració amb la Universitat Oberta

de Catalunya (UOC), *L'era digital: quan els humans habiten el ciberespai*, que comença dimarts que ve, parteix de la constatació que les tecnologies han introduït transformacions radicals en la vida de les persones que afecten tots els nivells, des de la manera de relacionar-se a com consumir, pensar o

sentir. Tot i que han contribuït enormement a examplar horitzons, l'ús cada cop més estès de les eines digitals planteja també nous reptes, comporta riscos i apunta efectes potser no desitjats. En tres sessions, els dimarts 3, 10 i 24 d'octubre, a les 7 de la tarda, els professors de la UOC Francesc Núñez,

Eduard Aibar i Roger Martínez analitzaran el fenomen des de diverses perspectives. La primera sessió tractarà de la imatge i la identitat; la segona, sobre alguns mites al voltant de la tecnologia, com ara la seva suposada neutralitat, i la tercera, sobre els conflictes que genera en l'àmbit familiar. ■

El conflicte entre imatge i subjectivitat serà un dels temes de les conferències ■ CAIXAFÒRUM